

ніе, пакъ да са намѣрятъ на сѣщото мѣсто съ съ сѣщитѣ дрѣхы. Добра му са врене съ голѣма радостъ и благодареніе.

Този день на Княза бѣше много дѣлагъ, той четеше чясоветѣ и минутитѣ, и глѣдаше кога ще са мръкне, за да са намѣри пакъ съ непознатата оная добра жена. Мръкна са; той отиде предъ нея; слѣдъ малко, ето и Добра пакъ покрита съ маска, съ единъ благороденъ начинъ, съ една умна дума, безъ ласкателство, безъ приструване, тя му поиска прошка за дѣто е дошла малко късно, по причина на работата си, и тѣй захванахъ са пакъ на приказки, както и въ първый вечеръ. На другия день, той не можѣ да са стѣрпи, и са исказа на Грозданка, че по причина на добрината на тая жена, той и много залюбилъ и моли ѣ са да му кажи, коя е тая жена и познавали я. Познавамъ я много добръ, отговори Грозданка и истина е дѣто казвашъ, както и самъ си я позналъ че жената е много добра, остроумна, сладкодумна; нѣ прости ми дѣто ще ви кажа и друго, и давно не ти доде криво за това; тая жена колкото е добра и хубава на сѣрдце, толко още повече е грозна на лице. И тя познава че я много обичашъ, сѣщо и тя та обикнала, нѣ страхъ я да я не замразишъ и да са не потърсишъ отъ нейната грозота, за това и нече да си открий лицето. Ахъ, Господжице! отговори Князътъ, ако бы ты както и тя разгърнали сѣрдцето ми,